

***Declaració institucional en suport de
la Mancomunidad de los Canales del Taibilla***

El senyor secretari primer:

«Ante la preocupación que está generando en las comarcas del sur de la Comunidad Valenciana la posible alteración del actual estatus jurídico de la Mancomunidad de los Canales del Taibilla, les Corts Valencianes realizan la siguiente declaración institucional:

»Entre 2,5 y 3 millones de habitantes –según la temporada del año– de las provincias de Alicante, Murcia y Albacete se abastecen de agua potable gracias a la excelente gestión que de este bien escaso lleva a cabo la Mancomunidad de los Canales del Taibilla, a lo largo de los 11.000 kilómetros en los que actúa.

»La Mancomunidad de los Canales del Taibilla se constituyó por Real decreto ley de 4 de octubre de 1927 y desde su inicio ha sido una entidad avalada por la brillantez, seriedad, honestidad y eficacia de los técnicos y trabajadores que a lo largo de su dilatada existencia han posibilitado el suministro de agua potable a 79 municipios de las provincias de Alicante, 34, municipios de Murcia, 43, y de Albacete 2 municipios. Más de ochenta años de gestión pública y de defensa del interés general en la gestión de un bien escaso en el sureste de España, como es el agua, avalan la trayectoria de la Mancomunidad de los Canales del Taibilla.

»El trabajo realizado por esta entidad en las últimas décadas, las garantías que ofrece la provisión de agua potable y la tecnología siempre puntera aplicada a los sistemas de captación y tratamiento del agua no se mantendría sin la gestión del organismo pasase a ser privada o fuese absorbida por otra entidad o cambiara el modelo de gestión actual que ha funcionado de manera muy eficaz hasta el momento.

»Por lo tanto, Les Corts no encuentran razones que justifiquen en este momento una modificación del funcionamiento de la Mancomunidad de los Canales del Taibilla, y entienden que este organismo debe seguir prestando el servicio a la comunidad con la misma eficacia que ha mostrado hasta el día de hoy manteniendo su actual estatus jurídico.

»De la presente declaración se dará traslado al Gobierno de España, al Congreso de los Diputados y al Senado, así como al parlamento de la Asamblea Regional de Murcia, y de la Asamblea de Castilla-La Mancha y de los municipios del área geográfica afectada.» *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Muchas gracias.

***Proposta de creació d'una comissió d'investigació
per a investigar i conèixer la gestió de l'EPSAR
en les actuacions dutes a terme davant
els informes de la Sindicatura de
Comptes i d'auditoria externa, des del 2005 al 2011,
presentada pel Grup Parlamentari Socialista
(RE número 43.147, BOC número 136)***

El senyor president:

Cinqué punt de l'ordre del dia: proposta de creació d'una comissió d'investigació per a investigar i conèixer les gestions de l'EPSAR, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, amb el registre d'entrada número 43.147.

Per al torn a favor, té la paraula, en representació del Grup Parlamentari Socialista, la il·lustre diputada senyora Carmen Martínez.

La senyora Martínez Ramírez:

Gràcies, senyor president.

«Al inicio no entendí muy bien cuál era el sistema, pero luego me lo dejaron claro. Unas empresas van a realizar las tareas de verdad y otras facturarán por la diferencia. Enrique Crespo, Juan José Morenilla, Ignacio Bernácer y yo, por partes iguales, recibiríamos una gratificación.

»Al principio sacamos unas tarjetas de Servired en una cuenta de Caja Penedés de Igualada. Yo disponía de las mías y las de Morenilla, principal dirigente de la entidad de saneamiento de La Generalitat. Hice extracciones y le daba su parte a Morenilla en varios lugares según la ocasión. Ignacio Bernácer y Enrique Crespo disponían de las suyas.

»En 2007 se cambia el sistema. El dinero lo transportaba yo en cajas en mi coche y se lo entregué a cada uno: Morenilla, Bernácer y Crespo por separado.»

Estes paraules són la confessió davant el jutge fa tretze dies d'una persona que s'autoinculpa. Tot apunta que anirà a la presó per dir-les. Està acusant la cúpula de l'EPSAR, la cúpula de l'entitat de sanejament de la Generalitat valenciana.

Qui s'autoinculpa i confessa esta trama no és cap militant socialista ni cap autor de muntatges contra el Partit Popular; era un dels seus fins fa molt poc.

La senyora Rita Barberá el va escollir entre els milers i milers de militants que té a la ciutat de València per a nomenar-lo alcalde de Benimàmet, no sabem encara per quina habilitat oculta, a la millor perquè li regalava moltes bosses de mà i tenia molts detalls amb els regidors de l'Ajuntament de València. *(Aplaudiments)* I també el senyor Silvestre Senent el va proposar per a dirigir una de les agrupacions del PP a la localitat.

Quan fa tres anys i mig vaig dir que darrere d'EMARSA s'amagava possiblement el finançament il·legal del PP i que Rita Barberá era la principal responsable política, allò a alguns els va sentar molt mal, tant que la senyora Barberá em va posar una querella. I saben què? Que hui el jutge investiga el pagament de 120.000 euros d'EMARSA per a actes del Partit Popular. Aquella querella està arxivada i a la senyora Barberá se li han acabat els arguments. *(Aplaudiments)*

Fa temps que estem dient que el que passava a EMARSA no era una cosa exclusiva d'EMARSA. Però ara a més han cantat, han cantat els delinqüents confessos que s'han vist acorralats per la veritat, la justícia i la denúncia del Grup Socialista de fa tres anys.

Senyories, els vaig a proposar que posem en marxa una comissió d'investigació sobre l'entitat de sanejament. I si no tenen prou en la confessió –la poden llegir hui en una entrevista en el *Levante*– del senyor Cuesta, vaig a dir-los una sèrie d'arguments que ens obliguen, com a continuació vorem, als responsables públics, a plantejar unes «averiguacions» que són imprescindibles.

En primer lloc, és evident. Els primers representants de l'entitat estan acusats de prevaricació, estafa, malversació, imputats per un jutge, no per un dirigent socialista. El senyor Morenilla va ser gerent de 2002 a 2011. El senyor Ignacio Bernácer era responsable d'explotació des de 1997. Per damunt d'ells sols estava el senyor conseller García Antón i després el senyor Juan Cotino.

El senyor Morenilla se'n va anar a CACSA després a treballar, una empresa vinculada, com saben, al Gürtel. I el senyor Bernácer, a diferència d'ells, a dia de hui encara con-